

Ευλαβικός αίνος για τη Μεγάλη Δευτέρα, στον Ιερό Ναό του Αγίου Σπυρίδωνος Παγκρατίου

/ Γνώμες

• Γράφει ο Πάνος Ν. Αβραμόπουλος

Σύσσωμος ο φιλόχριστος λαός του 2ου διαμερίσματος στο ιστορικό Παγκράτι, αλλά και από άλλες περιοχές της Αθήνας, παρευρέθηκε σήμερα τη Μεγάλη Δευτέρα 14-4-25 ευλαβικά στον περικαλλή ναό του Αγίου Σπυρίδωνος Παγκρατίου στην Ερατοσθένους, για να παρακολουθήσει την Ιερά ακολουθία του Νυμφίου και να συμμετέχει ενεργά στην κατάνυξη και στον πνευματικό αγώνα της Μεγάλης Εβδομάδας, που μετά την κορύφωση του θείου δράματος της Σταυρώσεως, επέρχεται η λυτρωτική ανάσταση του Χριστού για όλο το ανθρώπινο γένος. Στο αρχοντικό Παγκράτι λοιπόν, που πάντα κομίζει την αύρα της αστικής ανάπτυξης και την κοινωνική μεγαλουργία της παλιάς Αθήνας, και στον λαμπροστόλιστο ναό

του Αγίου Σπυρίδωνος της οδού Ερατοσθένους, που ξεχείλιζε από την αγάπη και την ηθική φροντίδα των ευλαβών πατέρων του, Τσουρού Κυριακού -προϊστάμενος του ναού- Αργυρόπουλου Χρήστου και Σκόνδρα Δημητρίου.

Η Μεγάλη Δευτέρα είναι αφιερωμένη στις σεπτή μνήμη του Ιωσήφ του γιου του Ιακώβ όπως είναι καταγεγραμμένο στην Παλαιά Διαθήκη, αλλά και στην άκαρπη συκιά την οποία καταράστηκε ο Χριστός και ξεράθηκε με ένα του λόγο. Κατά την παράδοση ο Ιωσήφ ήταν ο μικρότερος γιος του Ιακώβ, ο οποίος όμως αντιμετώπισε τον απηνή διωγμό από τα αδέρφια του λόγω της ηθικής και αξιοπρεπούς ζωής του, τα οποία αρχικά τον πέταξαν σε ένα λάκκο χτυπώντας τον και φορώντας του ένα ματωμένο ρούχο για να ξεγελάσουν τον πατέρα τους, ότι τον κατασπάραξε ένα θηρίο. Πάραυτα αφού δεν κατόρθωσαν να ξεγελάσουν τον πατέρα τους πούλησαν τον αδερφό τους ως σκλάβο στους εμπόρους, οι οποίοι με τη σειρά τους τον μεταπώλουν στον αρχιμάγειρα του βασιλιά της Αιγύπτου Φαραώ, Πετεφρή. Και εκεί όμως ο ταπεινός Ιωσήφ είχε να αντιμετωπίσει έναν άλλο απηνή διωγμό και ένα ακόμα μαρτύριο. Δοθέντος ότι δεν ενέδιδε στις ερωτικές ορέξεις της συζύγου του Πετεφρή, συκοφαντήθηκε από την ίδια στο Φαραώ, ο οποίος και τον φυλάκισε.

Κάποια στιγμή όμως ο Φαραώ είδε ένα παράξενο όνειρο και αποζήτησε κάποιον ικανό και φωτισμένο άνθρωπο κατά τα ήθη της εποχής, να του το ερμηνεύσει. Ο Ιωσήφ με τη διορατικότητα και τη σύνεση που τον διακατείχε, ερμηνεύοντας το όνειρο είπε στο Φαραώ, ότι θα έρθουν 7 χρόνια ευημερίας και ευδοκίμησης για την Αίγυπτο, αλλά και 8 χρόνια λιμού, πείνας και δυστυχίας. Ο Φαραώ ικανοποιήθηκε από την εξήγηση και τους λόγους του Ιωσήφ και τον αποφυλάκισε, τιμώντας τον συνάμα με πολλά αξιώματα και τιμές. Αξιώματα και τιμές όμως, που δεν παρέσυραν ποτέ τον ταπεινό Ιωσήφ στην αλαζονεία στη φιλαυτία και στον εγωκεντρισμό. Με τη φρόνηση και την αρετή που τον διακατείχε έτσι, διαχειρίστηκε με υποδειγματικό τρόπο τα δύσκολα χρόνια του λιμού και βοήθησε το λαό να μην πεινάσει. Αλλά η ηθική του μεγαλοσύνη ήταν πως όταν τα αδέρφια του που τόσο άδικα και κακότροπα του είχαν συμπεριφερθεί και βρισκόταν πια αδύναμοι φτωχοί και πεινασμένοι, καθώς ζήτησαν βοήθεια και στήριξη από τον αδερφό τους, ο ενάρετος Ιωσήφ ξέχασε τα ανηλεή κυνηγητά που του είχαν κάνει και με αγάπη ανείπωτη τους αγκάλιασε, τους τάισε και τους στήριξε στη ζωή τους. Κορυφαίο ηθικό μήνυμα μέσα από την ενάρετη συμπεριφορά του ευλαβούς και συνετού Ιωσήφ, για την ανεξικακία και την αγάπη που πρέπει να επιδεικνύουμε ακόμα και στους διώκτες μας. Και σε αυτό το μεγάλο ηθικό μήνυμα της αγάπης και της ανεξικακίας, πορεύεται προς το σταυρικό του μαρτύριο και ο Ιησούς, για να έρθει όμως το βράδυ του μεγάλου Σαββάτου και η πολυπόθητη Ανάσταση και λύτρωση, για το ανθρώπινο γένος. Σε ότι αφορά το λειτουργικό της Μεγάλης Δευτέρας το βράδυ, ψάλλετε ο Όρθρος του πρωινού της Μεγάλης Τρίτης, δηλαδή,

η «Ακολουθία του Νυμφίου». Της λειτουργίας της Μεγάλης Δευτέρας, όπως προαναφέραμε- Ακολουθίας του Νυμφίου, χοροστάτησαν οι ευλαβείς πατέρες του Αγίου Σπυρίδωνα, Τσουρός Κυριακός-προϊστάμενος του ναού- Αργυρόπουλος Χρήστος και Σκόνδρας Δημήτριος, όπου με ανείπωτη κατάνυξη, μας μετέδωσαν το μοναδικό ηθικό χρώμα της ξεχωριστής αυτής ημέρας, για την ορθοδοξία.

Χρόνια Πολλά και η ενάρετη ζωή του ευλαβούς Ιωσήφ, να σηματοδοτεί την πνευματική μας πορεία και την ηθική μας εκπόρευση στην κοινωνία.

